

LA RUÏNA

De Jordi Casanovas

Versió Desembre 2011.

PERSONATGES

SÍLVIA

TONI - Parella de la Sílvia.

LAURA - Germana de la Sílvia.

RICKY - Amic del Toni i la Sílvia.

ABEL - Veí d'una trenta-vuit anys.

MARI - Dona del veí.

CARLA - Dona d'uns quaranta-cinc anys.

ESPAI

Una sala d'estar d'una casa petita i modesta que manté la decoració de l'àvia que hi vivia abans.

ESCENA ÚNICA

Una sala d'estar. Hi ha una sola entrada a la sala, un marc que dóna al passadís que dóna a la porta principal. Un silló. Un sofà. Una taula. Una tauleta i, a sobre, un televisor.

La SÍLVIA i en RICKY estan jugant amb una consola de videojocs antiga. Sembla un joc de boxa. Piquen patates chips d'una bossa.

RICKY

Toma, vaya hòstia. He guanyat.

SILVIA

Va. Tota l'estona tens el negre.

RICKY

I què?

SILVIA

Doncs que tens més avantatge.

RICKY

I l'aprofito. Mira, mira.

(pausa.)

Cop de puny dins el joc.

SILVIA

Hòstia.

RICKY

Si tinc mai un gos li posaré Davies.

SILVIA

Quant anem, ara?

RICKY

27 a 32.

SILVIA

Tampoc és tant. Encara puc remuntar.

RICKY

Doncs jo ja em dono per satisfet.

SILVIA

No, eh. No pleguis ara.

RICKY

Quina hora és?

SILVIA

Mira-ho.

El RICKY mira el rellotge de la paret.

RICKY

Buff. Hauré de marxar. Tinc el disseny avançat, però hauria de maquetar un parell de proves per impremta. Unes carpetes de promoció d'una empresa de motors de nevera. Creu-me: De lo més apassiaionant que he fet en ma vida.

En RICKY fa la intenció de marxar de la sala.

SILVIA

Va, home, va. Ara et rendiràs?

RICKY

A més, ja saps que jo he vingut per una altra cosa.

SILVIA

Doncs espera't. Ara, arribarà. Deu minutets més.

RICKY

I tu no has de currar?

SILVIA

De què?

RICKY

Vas dir que estaves treballant en el dossier del projecte.

SILVIA

Ah, sí.

RICKY

Doncs què?

SILVIA

Està molt avançat i m'haig de repensar algunes idees. M'agafo una mica de descans per deixar-ho reposar. Fes el mateix.

RICKY

Jo no haig de reflexionar res. És una feina de merda però l'haig de fer encara que em faci molt de pal. Que no. Seguim jugant el pròxim dia. Ja quedo amb el Toni per venir, d'acord?

RICKY fa la intenció d'anar-se'n. SILVIA s'aixeca i adopta una posició desafiant.

SILVIA

Eres un gallina McFly.

(pausa.)

RICKY

Què me has llamado?

(pausa.)

SILVIA

Què passa McFly?? Eres un gallina!

(pausa.)

RICKY

Molt bé... Et fotrè una última pallissa i al carrer.

Els dos tornen als sofàs, agafen els comandaments de la consola i reprenen la partida.

SILVIA

Deixa'm el negre, ara. I així et rebento jo.

RICKY

Sí, clar.

SILVIA

Deixa'm el negre, va.

RICKY

Té, te'l deixo. A veure què fas. Segur que segueixo guanyant.

RICKY li canvia el comandament a la SÍLVIA.

Es posen a lluitar de nou amb els esglais d'emoció propis de la partida. Intenten distreure's mútuament.

SILVIA

Has vist aquell quadre?

RICKY

Quin?

SILVIA

Aquell... és nou.

RICKY

No el veig...

SILVIA

Mira què hi he dibuixat a la punta dreta...

RICKY

Para...

SILVIA

Remuntaré...

RICKY

Creu-t'ho.

Se senten les claus a la porta.

És el TONI. Parla des de fora de la sala.

TONI (VEU)

Sílvia!

SILVIA

Toni!

TONI (VEU)

M'ha trucat ta germana. T'ha trucat aquí a casa?

SILVIA

Què?

TONI (VEU)

Que si t'ha trucat? O al mòbil, no ho sé. Deia que volia parlar amb tu.

SILVIA

Qui?

Entra el TONI.

TONI

La Laura. Ricky, hola... Què feu?

SILVIA

Una partideta.

TONI

I això tan antic? Feia mil anys que no en veia cap com aquesta.

SILVIA

L'he trobada en una caixa que teníem per desembalar. No era teva?

TONI

No ho sé.

RICKY

Rollo vintage. Mola molt. El disseny dels cartutxos està de puta mare. M'encanten els colors.

TONI

Ah... I qui guanya?

RICKY

Jo...

(pausa.)

RICKY

Què tal avui? Has venut molts suavitzants?

TONI

No me'n parlis. Tothom té l'excusa de que no és bona època. No he cobrat ni una prima pel mes passat.

RICKY

T'he portat la targeta.

TONI

Quina targeta?

RICKY

La de crèdit. Et va caure al meu cotxe l'altre dia /
(se n'adona de la partida.)
Joder!! Que no estava mirant.

SILVIA

Et guanyo perquè tinc el negre. Que té una potència de punch molt més alta.

TONI

Al teu cotxe?

RICKY

El dissabte, que vam anar al cine. Et devia caure de la butxaca.

TONI

Doncs ni me n'havia adonat.

SILVIA

Sort que et va caure al cotxe, no? L'hauries de dur en una cartera o algo.

TONI

Total, pel que hi ha dins.

TONI treu la cartera i en mira l'interior. Busca si li falta la targeta.

SILVIA

Toma!!!

RICKY

No s'hi val aquesta. Estava parlant amb ell i no m'he pogut concentrar al cent per cent.
(pausa.)

RICKY s'aixeca del sofà, treu la targeta de la seva butxaca i li dóna al TONI.

SILVIA

28 a 32??

RICKY

Sí... 28 a 32...

SILVIA

Ya estás jodido, chicano hijo de puta.
(pausa.)

TONI

Esteu de jugar?

RICKY

Sí. Ja me'n vaig.

SILVIA

L'última.

Sembla que tornin a començar una altra partida.

RICKY

Espera. Vaig a la cuina. A buscar més patates, que aquestes ja s'han acabat.

RICKY marxa de la sala.

TONI guarda la targeta a la cartera. Li fa un petó a SÍLVIA.

TONI

Sort que a la tarda ja puc tornar a casa.

SILVIA

Seu. Treu-te les sabates.

TONI es treu les sabates.

SILVIA

I què t'ha dit?

TONI

Qui?

SILVIA

La Laura.

TONI

Ah... no ho sé. M'ha trucat i després m'ha dit que s'havia equivocat...

SILVIA

S'ha equivocat?

TONI

Em sembla que et volia trucar a tu i m'ha trucat a mi i després no sé què em deia.

(pausa.)

Crec que tornava a anar...

SILVIA

(fa una acció que simula anar borratxo.)

TONI

Sílvia...

SILVIA

(ho torna a repetir.)

TONI

Va, no te'n fotis. Ta germana té un problema.

SILVIA

Estava fent broma.

TONI

Té un problema.

SILVIA

Què vols que faci, doncs? Vols que ens posem a plorar?

SÍLVIA torna a fer la broma i riuen còmplicement. TONI li fa una carícia.

SILVIA

M'hi jugo el que vulguis que d'aquí dos minuts la tenim a la porta. Sempre fa el mateix. És terriblement previsible. Pots comptar què li ha passat amb el Jaume. És imbècil aquell home.

(pausa.)

TONI

I tu, què? Has tingut temps per treballar tranquil·la i acabar el projecte?

SILVIA

Què?

TONI

El projecte...

SILVIA

Gairebé...

TONI

Què vol dir "gairebé"? No és demà l'últim dia per presentar-ho? No s'acaba la convocatòria?

SILVIA

És que no sé si el presentaré.

TONI

Sílvia.

SILVIA

Toni. És que han tret les bases molt tard. Han deixat massa poc temps per presentar res en condicions. No puc portar un projecte a mitges o que no tingui cara i ulls. Faré el ridícul. I no vull fer el ridícul.

TONI

Sílvia. Si us plau.

SILVIA

Va, no m'ataquis. Després m'hi poso. No facis aquesta cara.

TONI

Anem molt justos.

SILVIA

Toni.

TONI li mostra una pila de cartes.

TONI

Mira això.

SILVIA

N'hi ha alguna per mi?

TONI

Totes les cartes que rebem són del mateix. No crec que ingressi primes aquest mes. El material que fas servir és molt car. No sé si el puc pagar.

SILVIA

Va. Riu una mica. No en tens ganes?

TONI

Tinc ganes de riure. Clar que tinc ganes de riure. Però si em poso a riure tot això no es paga sol. I m'agradaria que tu i jo també poguessim parlar seriosament.

SILVIA

Buff...

TONI

Tu mires la comptabilitat que vaig portant? Has vist la carpeta que hi ha a l'ordinador?

SILVIA

La comptabilitat? No la miro, no... quin rotllo.

SÍLVIA s'escapa del TONI i s'asseu al silló.

SILVIA

Si ara ho faig depressa i corrents el projecte no servirà de res i hauré gastat un cartutx. Aquest hauria de ser el meu gran projecte. El que em donarà feina i em donarà a conèixer. Si el faig bé, potser em descobreix alguna galeria important.

(pausa.)

A més, d'aquí un parell de mesos surten les beques de residència. També el podria presentar llavors. Et paguen residència i una petita manutenció. No estan mal, de debò.

TONI

Vam fer un tracte.

SILVIA

Sí...

TONI

Vam fer un tracte o no?

Sona el timbre de la porta principal.

Entra RICKY.

RICKY

Ha sonat el timbre de la porta. A la nevera no hi teniu res. I aquestes eren les últimes patates. Què fem primer obrir la porta o comprar patates?

TONI

Ja vaig a obrir jo.

TONI surt.

SILVIA

Què? Acabem la partida?

RICKY

No heu de parlar?

SILVIA

No.

RICKY

Vinga, a veure si ets capaç de guanyar-me un cop a la vida.

SILVIA

Has vist qui era?

RICKY

No he mirat.

SILVIA

Qui és??

TONI (VEU)

Un moment!

SILVIA

Fes pausa. A veure què diuen.

RICKY

Jo no sento res.

SILVIA

Calla, calla.

TONI (VEU)

Passi, passi. Cap problema...

Entren TONI i ABEL.

ABEL

Hola, bon dia. Perdonin. No volia molestar.

SILVIA

Hola.

RICKY

Hola. Ricky. No visc aquí. Sóc un amic. Ricky Salinas.

ABEL

Encantat. Sóc el vei d'aquí al costat, em dic Abel... Abel Hinojosa. El meu pare també es deia Abel. I el meu avi també. El meu besavi, no.

TONI i SÍLVIA també riuen.

TONI

Voleu parar?

RICKY

Sí, papa Toni.

ABEL

Que he vingut en mal moment? Puc tornar una mica més tard. O potser puc anar aquí a la cantonada. Però jo no he entrat mai en un locutori. Bé, no sé què puc fer.

TONI

No, no... Tranquil. Digui'ns què necessita a veure si el podem ajudar.
(*silenci.*)

Què?

ABEL

Sí, sí...

TONI

Endavant.

ABEL

Han sentit alguna notícia sobre l'últim informe del Fons Monetari Internacional?

RICKY

Què?

ABEL

Fons monetari.

TONI

No, per?

ABEL

És que fa unes hores que no em funciona internet. Necessitaria saber quins informes ha tret l'FMI aquesta tarda.

RICKY

De què parla?

SILVIA

No ho sé.

ABEL

Suposo que van sentir les declaracions que va fer Alan Greenspan la setmana passada, no? Es preveia una possible sorpresa en els informes. Hi ha molta gent que està pendent de l'anàlisi que en pugui fer.

TONI

Green, què?

ABEL
Greenspan.

TONI
Alan Greenspan?

ABEL
L'exdirector de la reserva federal. Van sentir les declaracions que va fer?
Eren molt explícites i molt inquietants.

SILVIA
No.

ABEL
Parlava d'un possible nou sotrac a l'economia nordamericana. Es veu que algunes entitats bancàries segueixen amagant dades reals. Un possible crash invisible.

RICKY
Què?

ABEL
Això pot provocar una situació molt pitjor que una crisi. Una crisiaca. I jo vaig començar a invertir en alguns valors de la borsa pensant que es recuperava l'economia. M'agradaria veure com han afectat aquests nous informes als mercats internacionals.

RICKY
Juga a borsa?

ABEL
Tinc alguns estalvis. Uns "raconets" i he anat invertint. Anava provant.

RICKY
Ah. Ok.

ABEL
Res de l'altre món. I bé, fa estona que em falla la connexió del mòdem. Des del migdia que no puc mirar cap pàgina.

SILVIA
Ha desconnectat el mòdem.

ABEL
Sí. Un parell de cops.

RICKY
I ha fet reset a l'ordinador.

ABEL
Sí. Un parell de cops.

SILVIA
Ha trucat al servei tècnic?

ABEL

Sí. Un parell de cops. Però m'han posat amb una noia que no m'entenia i no m'ho ha sabut resoldre. Deien que ells no detectaven cap anomalia.

TONI

Doncs si vol connectar-se una estona al nostre ordinador, cap problema, oi?

SILVIA

Toni.

TONI

Pot, no? L'has de fer servir ara?

SILVIA

No. Vine.

TONI

Doncs què?

SILVIA

Que no podrà connectar-se.

TONI

Per què?

SILVIA

Per què li prenem el wifi a ell. No te'n recordes?

TONI

Segur?

SILVIA

Sí. Hinojosa House. Ha de ser el seu.

TONI

Sembla ser que la nostra connexió tampoc va.

ABEL

Ho han comprovat?

SILVIA

Sí. Un parell de vegades.

TONI

Deu ser una avaria general.

ABEL

Voldria confirmar que no han donat males notícies.

RICKY

Podem anar un moment al locutori.

ABEL

Potser si em deixen veure la televisió. Potser en diuen alguna cosa al canal de notícies.

SILVIA

Que no té tele?

ABEL

Ui, no. La meva dona no vol. La meva dona em té prohibit de posar televisió a casa. I jo ja no ho intento. Com que ella no vol... Ja no he provat de comprar-ne cap.

RICKY

Ahà...

TONI

Va, poseu a veure què diuen

RICKY

Hem de desendollar la consola que va a l'antiga, per on entra l'antena.

ABEL

Només seran uns minutets.

TONI

No pateixi. Tampoc estàvem fent res, nosaltres.

RICKY

Què has tocat per endollar-la?

SILVIA

L'antena, no ho sé.

RICKY

És que no va.

ABEL

No va?

RICKY

No.

TONI

Ahir anava.

RICKY

És que aquesta antena és una mica cutre. Deu agafar malament la tdt.

Truquen al timbre de la porta principal.

LAURA (VEU)

Sílvia?!??!

SILVIA

Laura?

TONI

Hem deixat la porta oberta?

ABEL

No ho sé. No m'hi he fixat.

TONI

Vaig.

TONI va cap a la porta principal.

RICKY

(pel televisor.)

No va, no.

ABEL

Potser que vagi a provar a un altre lloc.

Entra LAURA. Arriba sorprenentment exaltada. LAURA cau al terra, trepitja a ABEL.

ABEL

Ahh!

LAURA

Escolteu...

SILVIA

Laura, què et passa?

TONI

Seu, seu...

LAURA

On?

SILVIA

A la butaca.

LAURA

Anava a treure diners al banc. Anava a treure diners per tota la setmana. He arribat a l'oficina. Estava tancada.

TONI

A la tarda tanquen.

LAURA

Els dijous no. Crec que han tancat tots els bancs i totes les caixes. Un parell d'homes també ho deien. M'enteneu?

RICKY

Però què li passa?

LAURA

I fa cinc minuts hi havia gent tirant pedres a l'oficina del Jaume.

SILVIA

La del Jaume?

LAURA

Sí.

ABEL

Qui és el Jaume?

RICKY

Crec que es refereix al seu marit.

TONI

I ell on era?

LAURA

No hi havia ningú a l'oficina.

ABEL comença a recargolar-se i a agafar-se amb el RICKY.

TONI

Què li passa a aquest tio?

ABEL apreta a córrer cap a la porta principal.

RICKY

Aquest tio és boig.

TONI

Què li agafa?

RICKY

Anem a veure!

Surten en RICKY i en TONI.

La LAURA treu un pot petit de pastilles i se'n pren una. Es tranquil·litza.

LAURA

Dóna'm alguna cosa per beure.

SILVIA

T'acabes de prendre pastilles. No pots beure res, ara.

LAURA

Va.

SILVIA

Aigua, si vols.

LAURA

Doncs aigua.

SILVIA

Què més has pres avui?

LAURA

Gairebé res.

SILVIA

Què és gairebé res?

LAURA

Et juro que és veritat. Ho he vist amb els meus ulls. Gent tirant pedres. He suposat que eren pedres.

SILVIA

Ho suposes o n'estàs segura?

LAURA

No n'estic segura.

SILVIA

Ja.

LAURA

Però tinc ganes que passi. Que li rebentin la puta oficina al Jaume. I que el rebentin a ell.

SILVIA

T'has tornat a empenyar amb ell?

LAURA

Jo no he fet res.

SILVIA

Doncs què ha passat?

LAURA

Se n'ha anat, Sílvia. És un fill de puta. Em va dir que em cuidaria, que em faria costat. És un covard. Dóna'm algo per beure, va. Estic ratllada.

SILVIA

Aigua, Laura. Aigua i prou.

LAURA

Quina merda, Sílvia.

SILVIA

És casa meva i mano jo.

LAURA

És casa la iaia.

SILVIA

Va. Ara és casa meva.

LAURA

Molt bé. Doncs manes tu. Quins collons amb les germanes petites.

SILVIA

Doncs sigues més responsable.

LAURA

Jo me l'estimo, Sílvia.

SILVIA

No estaveu bé.

LAURA

S'ho ha endut tot. La roba. Tot. I no m'ha dit ni adéu.

SILVIA

Què vas fer ahir a la nit?

LAURA

Però em podia dir adéu. També sóc una persona. Necessito una mica de carinyo. Una mica de comprensió. Et penses que faig tot això perquè em ve de gust? No puc. Si no m'ajudeu, no puc.

SILVIA

Ja t'ajudaré.

LAURA

Segur?

SILVIA

El Toni i jo t'ajudem.

LAURA

Em puc quedar a ca la iaia?

SILVIA

Dona... Li haig de preguntar al Toni...

LAURA

Va... S'hi estava tan bé aquí quan veníem de petites...

Se senten sorolls que venen de la porta.

TONI

Agafa'l fort, joder...

RICKY

És que em rellisca, coi...

TONI

Entrem a dins...

Arriben TONI i RICKY arrossegant el cos de ABEL.

SILVIA

Què ha passat??

TONI

No ho sé. Estàvem a mitja escala i s'ha desmaiàt.

RICKY

Jo crec que ha estat una pujada de tensió. Ja se'l veia molt excitat abans amb tot el rotllo de l'economia. Li ha petat el cap.

SILVIA

Què fem?

RICKY

Per què no el portem a casa seva i el fotem a sobre el llit? Truquem a la seva dona o algú i avisem que està allà grogui.

TONI

Busca a veure si porta les claus a sobre.

RICKY

Les ha de dur per força.

RICKY regira les butxaques de l'ABEL.

TONI

Laura, em sembla que només deu haver passat en aquella oficina. Pel carrer no s'hi veu ningú. Una mica estrany i tot. Però ningú davant les oficines. Un parell de persones, només, i no semblaven cabrejades. Potser eren quatre d'aquests que es manifesten cada dos per tres.

LAURA

Has vist al Jaume?

TONI

No.

RICKY

Doncs no porta les claus a sobre, no...

TONI

Ves a trucar al seu pis a veure si hi ha algú...

RICKY surt.

TONI

Com està?

LAURA

Estic millor... vaig al lavabo.

SILVIA

Hi pots anar sola?

LAURA

Sí, mira...

Li mostra la mà. No tremola.

SILVIA

D'acord.

LAURA surt.

SILVIA

Es quedarà uns dies.

TONI

No, Sílvia. No fotis.

SILVIA

L'ha deixat el Jaume. Està trista. Li hem de fer una mica de costat.

TONI

Les seves despeses qui les paga?

SILVIA

Em parles tota l'estona de diners.

TONI

És que jo estic tot el dia pensant-hi.

SILVIA

Ja farem. No pateixis.

TONI

No farem, Sílvia.

SILVIA

Sembla que estigui mort, aquest de l'Abel.

TONI

Sílvia. No te'n vagis.

SILVIA

Estic aquí.

TONI

Podem parlar això de la Laura?

SILVIA

Va, ja està parlat.

TONI

No, no està parlat. Si us plau. M'encanta que siguis juganera i imprevisible, Sílvia. Estic molt enamorat de tu. Però no fas res perquè aquesta vida que tenim junts pugui funcionar. Jo sol no puc. M'han multat dues vegades per números vermells a la caixa.

SILVIA

Toni, no vull parlar-ne.

TONI

Doncs jo sí que en vull parlar. Sempre ho evites. No puc més, cony. Suporto tota la pressió jo. No venc gairebé res, últimament. Les empreses no es volen comprometre. Estem a l'espera, diuen.

SILVIA

El pis ens surt de franc.

TONI

Però és un pis de merda. Jo no em vull quedar en aquest pis rònc, en aquest barri de merda i que fa pudor d'humitat. El gos del segon es va pixar al replà l'altre dia.

SILVIA

No té cap gos.

TONI

El gos és ell.

SILVIA

I què vols que hi faci, jo?

TONI

Posa't a treballar, si us plau. Amb els teus ingressos podríem viure una mica millor. En una casa més neta i amb més llum.

SILVIA

Quan trobi alguna cosa.

TONI

Quina cosa?

SILVIA

Alguna cosa del que he estudiat.

TONI

I creus que filologia hispànica serveix per ser comercial de productes de neteja?

(pausa.)

Ho sento, però si seguim així, haurem de prendre una decisió.

SILVIA

M'estàs dient que el nostre amor depèn del nostre compte corrent?

TONI

Dit així sona com una merda, però segurament és la realitat.

SILVIA

La realitat?

TONI

Sí, la realitat.

SILVIA

La realitat, acostuma a ser molt poc interessant, Toni. És desesperançant. No podem basar tots els nostres projectes i somnis només en la realitat.

TONI

I en què vols que els basem?

SILVIA

En la imaginació.

TONI

La vida no és com un projecte artístic. La vida no és fer fotos a nins del playmobil mentre fan l'amor. La vida no és omplir la casa amb cors retallats de cartulina. La vida un se l'ha de guanyar i l'ha de pagar.

Arriba la LAURA que interromp la conversa. TONI s'adona que s'ha passat.

LAURA

Ja em trobo millor.

(pausa.)

TONI

Vaig a mirar què fa el Ricky...

TONI mira a SILVIA i se'n va.

LAURA

Ès mort?

SILVIA

Això espero. Que es mori algú sempre converteix un dia mediocre en un dia especial.

LAURA s'hi apropa i confirma que no està mort.

LAURA

Encara respira.

SILVIA

Doncs ens quedem amb el dia mediocre.

Entra TONI de nou.

TONI

El Ricky ja ve... Diu que s'ha trobat la seva dona.

Se sent la porta principal.

RICKY (VEU)

Passi, que és per aquí.

MARI(VEU)

On?

TONI(VEU)

A la sala d'estar... a dins...

Entren RICKY i MARI.

MARI

Què és això?

RICKY

No sabem ben bé què ha passat. Estava molt nerviós i de cop i volta...

MARI

Què li heu fet?

TONI

No, no. Nosaltres no li hem fet res.

MARI

Us denunciaré a la policia, m'enteneu?

RICKY

Però què diu?

MARI

Que us denunciaré a tots, mal parits!!

TONI

Però què diu, ara... Ha estat ell qui ha vingut a demanar-nos ajuda.

MARI

Us denunciaré!!!!

RICKY

Vol parar, tros de puta!!

MARI

Us denunciaré!!!

Es desperta ABEL.

LAURA

Per què no la feu fora?

ABEL

Què passa?

MARI li clava unes patades.

MARI

Què fas fill de puta? Què fas aquí?

RICKY

Què fa?

ABEL

Mari... Ets tu?

MARI

Sí, sóc jo... a qui esperaves?

ABEL

A ningú.

MARI

I què hi feies aquí?

ABEL

No sé.

MARI

No sé. Què?

ABEL

No he fet res.

RICKY

Si us plau... Per què no marxem?

MARI

Ni t'acostis, eh...

MARI

Vols aixecar-te?

MARI empeny a ABEL.

RICKY

Quins collons de gent...

ABEL

Què ha passat?

LAURA

Què fan?

SILVIA

Hòstia puta... pareu la meuca aquesta, no?

Arriba TONI amb un estic d'hoquei.

TONI

Facin el favor de marxar d'aquest pis, d'acord?

MARI

No m'amenaci, eh...

TONI

He dit que fora de casa nostra.

MARI

Anem a casa.

ABEL

No.

MARI

Et dic que anem cap a casa.

ABEL
Per què?

TONI
Volen sortir per les bones o no?

MARI
Rebran notícies nostres... Molt aviat.

MARI i ABEL se'n van.

RICKY
Joder, no?

SILVIA
Però què feieu amb aquesta gent?

TONI
Jo què sé...

RICKY
No sé per què els has deixat entrar, Toni.

TONI
Ho sabia, jo?

RICKY
Ei, ei... tranquil. Estàs una mica massa nerviós.

TONI
Doncs no em diguis res. Jo no sabia que estaven tarats aquesta gent. Si ho hagués sabut no els hagués deixat entrar, cony.

RICKY
Tranquil, Toni.

Sona el timbre del telèfon.

TONI
Jo no l'agafo. No puc parlar amb ningú.

RICKY
Ja l'agafo jo, doncs.

TONI
Pots comptar que seran males notícies.

RICKY agafa el telèfon.

RICKY
Sí, diguí'm? (...) sí, és aquí...
(a TONI.)
De la feina...

TONI
Què volen?

RICKY
No ho sé.

TONI
Pregunta- ho.

RICKY
Pregunta-ho tu.

TONI agafa el telèfon.

TONI
Sí? (...) ah, hola... (...) Sí, li vaig passar a l'Alonso tota la relació d'adreces... està en una carpeta rosa. Per què ho necessiteu amb tanta urgència?(...) no l'he vist... Per què? No tenieu reunió?

SILVIA
Què passa?

TONI
Un moment (...) Com que no ha vingut, avui? (...) Esteu fent broma? Qui més hi ha amb tu, Víctor?(...) No estic per bromes, eh(...)

Callen tots i l'escolten

TONI
Però què dius?... La mare que et va parir Víctor... Això que m'estàs dient és una puta merda (...) Torna-m'ho a repetir, doncs.

TONI penja violentament.

RICKY
Què passa, tio?

TONI
L'Alonso.

SILVIA
L'Alonso?

TONI
El director regional. S'ha fugat.

SILVIA
Fugat?

TONI
Ha fet un desfalc o jo què sé polles... i s'ho ha endut tot.

RICKY
No fotis... Segur?

TONI

M'han dit que no torni, que estan arruinats. Que no poden pagar als treballadors.

LAURA

Vols dir que no et feien una broma?

TONI

Era el Víctor de distribució i logística i no em feia cap broma.

(pausa.)

Puto Alonso.

(silenci.)

SILVIA

No passa res.

TONI

Què?

RICKY

Ei...

SILVIA

Que no passa res.

LAURA

Sílvia.

TONI

Què vol dir que no passa res? Que no has sentit què he dit?

SILVIA

Però hem de ser positius. Si pensem que tot és una merda les coses no deixaran elles soles de ser una merda.

TONI

De què cony m'estàs parlant?

SILVIA

Toni. Fa uns dies vaig llegir un article. Anava sobre un home que va dedicar un temps a pensar molt fort cada dia que ell es convertiria en una persona rica. Va fer una llista de totes les coses que volia aconseguir i la va penjar al mirall del lavabo. Quan es llevava, la llegia i hi pensava amb força. S'imaginava a ell mateix amb tot el que hi posava a la llista. Una bona feina, una casa amb jardí, un cotxe esportiu vermell... Imaginava la seva vida desitjada. Això, cada dia. I al final, saps què va passar?

TONI

Què?

SILVIA

Se li va fer realitat. Tot!

(pausa.)

Si ens marquem una fita i hi pensem amb força, acabarà succeïnt.

TONI

No tinc feina i no tenim diners i tu penses en tècniques de projecció??

SILVIA

No t'ho prenguis tan així...

TONI

Afrontar-ho com una persona normal, Sílvia! Afronta el problema, sigues realista, deprimeix-te si convé. Perquè el que ens està passant és una puta merda!

SILVIA

No em pots demanar que em deprimeixi.

LAURA

Toni. Para.

TONI

N'estic fart que defugis els problemes.

SILVIA

No els defujo.

TONI

Ah, no?

SILVIA

Jo només pretenc ser feliç.

TONI

Doncs la teva felicitat em fa infeliç a mi.

SILVIA

Per què?

LAURA

Escolteu... en podem parlar amb una mica de calma?

TONI

Que per què??

SILVIA

Digues.

TONI

Perquè en aquesta cosa que en dius parella sóc jo sol qui afronta els problemes, qui busca les solucions... I sol no puc, Sílvia... No sóc cap superhome, no sóc el puto spiderman!

SILVIA

No et vull escoltar, deixa'm.

TONI

Doncs m'escoltes.

SILVIA

Ets desagradable.

RICKY

Va, pareu. No us digueu aquestes coses.

TONI

Tu, calla.

RICKY

Toni.

TONI

Desagradable??

SILVIA

Quan parles d'aquestes coses deixes d'agradar-me.

TONI

Què?

RICKY

Sílvia... no parlis més.

SILVIA

Et trobo massa defectes.

TONI

No se suposa que és això l'amor?

SILVIA

Acceptar els teus defectes?

TONI

Els meus defectes?

SILVIA

Sí.

TONI

Doncs sí. D'això es tracta. A vegades hem d'aguantar coses que no ens agraden per poder seguir vivint. Com ser comercial de productes de neteja, per exemple... Sacrifici!

SILVIA

Doncs jo no vull renunciar.

TONI

A què no vols renunciar?

SILVIA

Als meus somnis.

TONI
(amb burla.)
Somnis??
(pausa.)

SILVIA
Així no t'estimo.

LAURA
Deixeu-ho, no?

SILVIA
Ja està.

TONI
No m'estimes?

SILVIA
No volia dir això...

TONI
I què volies dir?

SILVIA
No vull parlar més....

TONI
T'escapes altre cop... una vida sense problemes, vols? Això vols?

SILVIA
Prou...

TONI
... una vida sense problemes?

SILVIA
Para.

TONI
Això no existeix... Ja t'ho pots fotre dins aquest cap, artista dels collons!

La SÍLVIA, a punt d'esclatar a plorar, corre a amagar-se sota les tovalles de la taula.

RICKY
Toni... Calma't una mica. No és culpa seva que l'empresa s'hagi arruïnat.

LAURA
Demana-li perdó, no?
(pausa.)

TONI venta una patada a una cadira i se'n va del pis.

RICKY
Toni!

LAURA
Va, Sílvia.

RICKY
Toni! Joder.
(tornant.)
Com s'ha passat. Després li sabrà greu.

LAURA
Va, Sílvia... Surt de sota la taula i parlem tranquil·lament. D'acord?

De sota les tovalles va sortint un cap.

CARLA (VEU)
Què?

LAURA
Va, Sílvia... No et comportis com una nena petita. Ja en tenim prou si ja ho faig jo.

CARLA (VEU)
Què dieu?

De sota la taula apareix la CARLA. La seva aparició sobta a tothom.

LAURA
Merda, altre cop...

RICKY
Qui és vostè?

CARLA
Què hi faig aquí?

LAURA
Tranquilitzem-nos que no és res greu.

RICKY
Que no és greu?

LAURA
Ja havia passat.

RICKY
Com que ja havia passat??

LAURA
Fa temps.

CARLA
Que m'han de fer alguna cosa?

LAURA
No. Tranquil·la.

CARLA

Qui són vostès? On m'han dut? Què m'han fet?

LAURA

Paper i llàpis, Ricky.

RICKY

Què?

LAURA

Ràpid. Busca paper i alguna cosa per escriure.

RICKY

Sí...

En RICKY busca a dins el moble.

LAURA

Es troba bé? Té mal de cap?

CARLA

On és l'Alberto?

LAURA

Alberto? Apunta.

CARLA

Què?

LAURA

Ricky, apunta.

RICKY

Sí, ja ho tinc.

CARLA

El meu marit, on és?

LAURA

Estava amb el seu marit, ara?

En RICKY mira la taula i comprova que no hi ha cap forat per poder-hi entrar.

CARLA

Això és per culpa seva, no?

LAURA

Culpa de qui?

CARLA

De l'Alberto, oi?

LAURA

No. Tranquil·la. Per què hauria de ser culpa seva?

CARLA

Jo no tinc la culpa de que sigui un fill de puta, m'enteneu? Per què no l'aneu a buscar a ell?

LAURA

Per què l'hem d'anar a buscar?

CARLA

Perquè és ell que ho ha fet tot. Jo no en sabia res fins avui al matí.

RICKY

Però què diu aquesta?

LAURA

Val. Ricky, apunta.

RICKY

Què?

LAURA

Com es diu?

CARLA

Què?

LAURA

Em pot dir el seu nom?

CARLA

Per què?

LAURA

Per poder parlar. Jo em dic Laura.

CARLA

Carla.

RICKY

Per què el vols?

LAURA

Què més?

CARLA

Carla Fortuny.

LAURA

Apuntes?

RICKY

Sí, Carla Fortuny.

LAURA

On viu?

CARLA
Què voleu?

LAURA
Digui'ns on viu, si us plau, no tenim temps.

CARLA
Plaça Bonanova.

LAURA
Número.

CARLA
Què??

LAURA
Número.

CARLA
Dotze... Primer.

RICKY
Plaça Bonanova, dotze primer!
(*pausa.*)

LAURA
Ràpid, aixeca les tovalles.

RICKY
Què collons està passant??

LAURA
No t'ho puc explicar, ara...
(*a CARLA.*)
Passi cap allà.

CARLA
Què penseu fer, demanar-li els diners? Us penseu que pagarà alguna cosa per recuperar-me? S'estimarà més endur-se els diners que tenir-me a mi.

LAURA
Quins diners?

CARLA
No intenteu fer-vos els orgullosos. Ell ha estat més llest que vosaltres. Si ho haguessis sabut els haguessiu pres vosaltres, no?

RICKY
Però de què collons parla? Qui és aquesta tia, Laura?

LAURA
Passi cap allà a sota!

Entaforen a la CARLA a sota la taula.

CARLA

Un moment.

LAURA

No li farem res.

En RICKY deixa caure les tovalles que tapen a la CARLA.

RICKY

M'ho pots explicar?

LAURA

Jo vaig necessitar anys per assimilar-ho...

RICKY

On és la Sílvia?

El cap de la CARLA es mou sota les tovalles.

CARLA (VEU)

Deixeu-me sortir... Trucaré a la policia!!

RICKY

Què passa? Tothom vol trucar a la poli, o què?

LAURA

Compta fins a tres i aixeca les tovalles...

RICKY

Com vols que compti fins a tres?

LAURA

No ho sé. Funciona així.

RICKY

Però de què va això?

LAURA

Fes-me cas.

RICKY

Estàs de cachondeo o què?

LAURA

No.

(pausa.)

RICKY

Un... dos... tres.

El RICKY aixeca les tovalles i en surt la SÍLVIA.

Sorprenentment, la SÍLVIA surt com si no hagués passat res o, més aviat, com si s'hagués despertat d'un somni.

LAURA

Sílvia, com estàs?

SILVIA

Què?

RICKY

Estàs bé?

SILVIA

Quina son... He dormit molt?

LAURA

Bueno...

SILVIA

Em prendria un cafè...

LAURA

Pots fer un café?

RICKY

Què?

LAURA

Pots fer una cafè? A la cuina.

RICKY

Abans ja ho he intentat. Tenen la cafetera espatllada.

LAURA

Ah, sí?

RICKY

És un d'aquelles xines.

LAURA

Doncs en pots anar a buscar?

RICKY

Què vols, que marxi una estona?

LAURA

I si me'n pots portar un per mi, t'ho agrairia molt. Necessitarem estar ben desperts durant les pròximes hores.

RICKY

Vaig a la granja de la cantonada. I en portaré per tothom, doncs

RICKY marxa cap a fora. Sentim la porta.

LAURA

Te'n recordes del dia de Sant Esteve de fa setze anys?

SILVIA
Què dius, Laura?

LAURA
Te'n recordes del primer cop?

SILVIA
No... De què parles?

LAURA
No recordes què passava cada cop que veníem aquí a casa la Iaia?

La SÍLVIA ho recorda de sobte.

SILVIA
No, espera... Què dius?

LAURA
Sí.

SILVIA
Ara feia temps, no?

LAURA
Com a mínim nou o deu anys.

SILVIA
Em pensava que ja no passaria més.

LAURA
Ho pots visualitzar?

SILVIA
Crec que sí.

LAURA
Digues.

SILVIA
A veure. Deixa'm fer memòria.

LAURA
Recorda. Pensa en un detall i ja et vindrà.
(pausa.)

SILVIA
Molt bé. Pren nota.

LAURA
Estic a punt.

SILVIA
Era un pis. Un pis força gran. Tot el terra de marbre negre. Molt a l'estil Mies van der Rohe. Sofàs minimalistes. Unes cadires Barcelona.

LAURA

Per on has aparegut.

SILVIA

Crec que he sortit de sota un llit.

LAURA

Continua.

SILVIA

He anat caminant i no m'he mirat l'habitació. Tot era molt gran o m'ho ha semblat.

LAURA

Ha parlat molt de diners, ella.

SILVIA

Ella?

LAURA

Sí.

SILVIA

No em sona haver sentit res. Estava molt tranquil·la. Quan me n'he adonat del que passava, he tornat de seguida cap al llit. M'hi he posat i he esperat.

(pausa.)

No he pogut veure més.

LAURA agafa el paper on el RICKY ha apuntat abans les dades de la CARLA.

LAURA

Carla Fortuny.

SILVIA

La que ha aparegut aquí?

LAURA

Sí.

SILVIA

Sabem d'on és?

LAURA

Plaça Bonanova.

SILVIA

Què dius?

LAURA

Sí, aquí mateix. A mi també m'ha sorprès. Es pensava que la volíem segrestar.

SILVIA

De debò?

LAURA

Com aquell cop que es van pensar que nosaltres érem extraterrestres.

SILVIA

Sí. Va ser boníssim.

(pausa.)

SILVIA

Com és que he anat a parar allà a sota, aquest cop?

LAURA

Us heu discutit amb el Toni, no te'n recordes?

SILVIA

No...

(pausa.)

Ho ha vist ell?

LAURA

Ha marxat. Només hi havia el Ricky.

SILVIA

Potser millor.

LAURA

I l'últim?

SILVIA

Que recordo?

LAURA

Sí... D'aquí.

SILVIA

No sé... Tu m'explicaves no sé què del Jaume.

LAURA

Ah.

(pausa.)

SILVIA

Estàs bé?

LAURA

Ja ni hi pensava.

SILVIA

Estàs millor, doncs?

LAURA

M'he pres les pastilles. Estic millor, sí. Anem per feina. On teniu el llistín?

SILVIA

Em sembla que és per aquí.

SÍLVIA regira els calaixos d'un petit moble i en treu una guia de telèfons.

SILVIA

Té.

LAURA

Si està a nom d'ella, rai. Però potser està a nom del seu marit. Ha dit que es diu Alberto.

SILVIA

Com a mínim hi ha trenta Fortunys.

LAURA

Bonanova.

SILVIA

És aquesta adreça?

LAURA

Mmm. Gairebé. És un pis del costat.

SILVIA

Potser és d'un germà o dels pares. Vols trucar-hi?

LAURA

A veure si esbrinem qui són.

LAURA despenja el telèfon. Marca un número de telèfon.

LAURA

Hola? (..) La senyora Carla Fortuny? (..) Ah, perdó... M'he equivocat.

(a SÍLVIA.)

És una dona gran. Sa mare.

(al telèfon.)

Truco de la companyia del gas, em deuen haver passat malament la documentació. (..) Sí, ara ho veig. Aquí em consta que el titular és ella però deu ser el seu marit, no? (..) El marit de Carla Fortuny. (..) És que m'han donat una fotocòpia i no es pot llegir bé. Si em pot indicar... Jo tinc senyor Alberto... és correcte? (..) Ah, perfecte. Moltíssimes gràcies i disculpi les molèsties.

SILVIA

Ho tens?

LAURA

Busca Alonso Riáñez. Alberto Alonso Riáñez.

SILVIA

Buf, hi ha mil Alonsos.

LAURA

A veure si trobem el pis de la Bonanova.

SILVIA

Aquest?

LAURA

A veure? Sí, sí.

SILVIA

Apunta.

LAURA anota un número al bloc de fulls.

Sona el timbre de la porta.

LAURA

Ja devem tenir els cafés aquí.

SILVIA

Li expliques tu, al Ricky?

LAURA

Què li explico?

SILVIA

Inventa't algo. El Ricky es conforma amb poques explicacions.

ABEL (VEU)

Escoltin?

SILVIA

Sí?

(pausa.)

Està oberta la porta?

LAURA

Potser el Ricky li ha deixat.

SÍLVIA va cap a la porta i a mig camí topa amb l'ABEL.

SILVIA

Què hi fa aquí?

ABEL

Em volia disculpar.

LAURA

Està bé?

SILVIA

Què ha passat?

LAURA

És per la seva dona. Després te'n faig memòria.

ABEL

Puc passar?

SILVIA

Endavant.

ABEL

Perdonin l'espectacle d'abans. M'he posat nerviós. Creia que havia passat una cosa greu. I la meva dona... Ja l'han coneguda.

SILVIA

Quina dona?

LAURA

Ja t'ho explico després.

SILVIA

Quina, aquella?

ABEL

És que abans...

SILVIA

Hòsti. Ja me'n recordo, Laura.

LAURA

De tot te'n recordes?

(pausa.)

SILVIA

On és el Toni ara?

LAURA

Ara no podem anar-nos-en de la casa. No sabem si pot tornar a passar.

SILVIA

(referint-se a que hi ha l'ABEL.)

Ei.

Observen a l'ABEL que està afectat per alguna cosa.

LAURA

Es troba bé?

ABEL

Perdó.

LAURA

Vol seure?

ABEL

Puc?

SILVIA

Sí.

ABEL

Ho sento. Necessito parlar amb algú.

(silenci.)

Es miren tots.

ABEL

Puc parlar amb vostès?

SILVIA

Sí, sí, clar...

(pausa.)

ABEL

És una mica llarg. Puc?

SILVIA

Sí, sí...

LAURA

Com més aviat comenci, més curt es farà.

ABEL

Sí, sí... i tant.

(pausa.)

Mirin: Fa uns mesos vaig adonar-me que no podia sortir al carrer. Em va venir una por terrible a sortir i a trobar-me gent. No sé ben bé per quin motiu. Penso que va ser per una baralla que vaig tenir amb un client. Però no ho recordo massa.

(pausa.)

Per això, quan he intentat baixar... M'ha agafat una mena de patatús.

(pausa.)

No surto mai de casa. La meva dona creu que fingeixo aquesta fòbia perquè no vull treballar. Em va treure el televisor i em controla les hores que passo davant l'ordinador.

SILVIA

Però per què no li explica com ho fa amb nosaltres?

ABEL

Ella sempre ha estat qui ha manat en la nostra relació. Jo em deixo portar i no ho sé... Em costa parlar-li.

(pausa.)

LAURA

I la feina, doncs?

ABEL

Ara estic de baixa.

SILVIA

A què es dedica?

ABEL

Classificava paquets en una empresa de missatgeria, saben?

(pausa.)

Ho trobo molt a faltar.

LAURA

Bueno...

SILVIA

Tots tenim coses.

ABEL

M'agradaria superar-ho. Com que abans m'han rebut tan bé, he pensat que potser els podia demanar ajuda.

LAURA

Què vol que fem?

ABEL

Que em facin baixar al carrer. Vull poder sortir del portal. Necessito anar a un cibercafé o a algun locutori. Crec que estan passant coses greus i que no ens assebenem de res.

SILVIA

Potser el Jaume sabia alguna cosa, no?

LAURA

Ni idea.

ABEL

Qui és el Jaume?

LAURA

El meu marit.

ABEL

Ah.

LAURA

Treballa en una oficina de la caixa.

ABEL

Ui. Aquesta gent sap coses.

LAURA

Doncs a mi no em va explicar res.

ABEL

Només mirant la premsa estrangera podem saber alguna cosa veritable del que passa aquí. Però em fa por sortir.

SILVIA

Ho podem intentar, no?

LAURA

Suposo que sí, no?

ABEL

Estaria molt bé. Els ho agrairia molt.

Sembla que ningú vol dir res. SÍLVIA s'aixeca de la cadira, seguida per LAURA.

SILVIA

Anem, doncs?

ABEL

No ho sé, encara. Potser no.

SILVIA

Hem quedat que ho intentaríem.

ABEL

És que no els tinc confiança encara.

LAURA

Home, normal. No ens coneixem.

ABEL

Per això.

LAURA

I què hem de fer?

ABEL

No ho sé.

SILVIA

Comencem per deixar de tractar-nos de vostè, d'acord?

LAURA

Sí, sí... molt bé.

ABEL

No voldria semblar descortès.

SILVIA

No, tranquil.

ABEL

D'acord.

LAURA

I ara, què hem de fer Abel?

ABEL

(somriu.)

Explica'm la teva vida, no?

LAURA

La meva?

ABEL

Així intímem tots.

SILVIA

Endavant, Laura.

LAURA

Dona...

ABEL

Estic sent impertinent?

SILVIA

No. Ho estem fent per trencar el gel i agafar confiança. I, Laura, recorda que no tenim tota la tarda.

LAURA

Molt bé.

SILVIA

Endavant.

LAURA

Fa un any que estic casada. Tot aquest any he estat fent de mestressa de casa. No m'agrada. I com que no m'agrada, m'he acostumat a beure.

ABEL

A beure què?

LAURA

Alcohol, home.

ABEL

Perdó.

SILVIA

Segueix.

LAURA

No m'agrada que em diguin el que haig de fer. I quan em diuen que ho deixi, encara m'hi enganxo més. Em trobo sovint malament. Però després no me'n recordo. Voilà. Això és el que sóc.

ABEL

I el seu marit?

SILVIA

El teu.

ABEL

No. El meu, no... el seu.

SILVIA

El teu. De tu.

ABEL

Ah, sí. I el teu marit?

LAURA

Com que queia malament a tothom de la meva família, m'hi vaig casar. Per portar la contraria. Que es fotessin.

Sempre opinant sobre els meus nòvios. Però, bé, tenien raó, és un gilipolles. I ara no sé on para.

(pausa.)

Uhhh!

(pausa.)

Ja veus que si som sincers. Tots tenim vides de merda. O pitjors.

(pausa.)

Ella és artista.

ABEL

Ah, sí?

SILVIA

Molt bé.

LAURA

Ara et toca a tu.

SILVIA

Sí, sí... Sóc artista. Conceptual.

ABEL

I què es fa?

SILVIA

Art conceptual.

ABEL

Ah.

SILVIA

Sí, mira.

ABEL

I què es fa?

SILVIA

Ara estic treballant en un projecte.

ABEL

Quin?

SILVIA

L'explico?

LAURA

Si volem tenir-nos confiança tots plegats, li has d'explicar.

SILVIA

Doncs és un treball sobre les possibles vides que podria haver tingut si en determinats moments de la meva vida hagués pres altres decisions.

Sona el timbre de la porta.

LAURA

Deu ser el Ricky. Ja vaig a obrir. Acaba-li d'explicar que jo ja m'ho sé.

La LAURA s'aixeca i la SÍLVIA s'acosta a l'ABEL amb una carpeta plena d'apunts.

SILVIA

La base de tot el projecte és una línia temporal.

(dibuixa una línia a l'aire.)

Aquests són els meus vint-i-vuit anys. A la línia hi he marcat fins a dos-cents punts clau, punts que en determinen la trajectòria. És a dir, què hagués passat si als sis anys no s'hagués mort el meu gat Mixu. O què hagués passat si hagués suspès la prova d'accés a belles arts. De cada punt en faig sortir una branca amb la possible vida paral·lela que hagués viscut. S'entén?

ABEL

Més o menys.

Entren RICKY i LAURA. RICKY, amb els gots de cafè a la mà, observa amb cara de pocs amics però amb els ulls ben oberts.

SILVIA

Et poso un exemple amb la teva vida.

ABEL

Amb la meva?

SILVIA

Com vas conèixer la teva dona?

ABEL

La Mari?

SILVIA

Sí.

ABEL

Fa anys. En un curs d'ofimàtica.

SILVIA

Ofimàtica?

ABEL

Lotus 123, Excel i MS-DOS.

SILVIA

Doncs si en comptes de matricular-te a un curset d'ofimàtica t'haguessis matricul·lat a un curset de cuina... Què hagués passat?

ABEL

No ho sé. Mai m'ha servit per res aquell curset.

(pausa.)

SILVIA

I no us haguessiu conegut.

ABEL

Ah, és veritat. Això també.

SILVIA,

La teva vida hagués estat diferent.

ABEL

Sí, i tant.

SILVIA

Doncs totes aquestes meves possibles vides diferents les documento amb fotografies, cartes, plànols de vivendes, nòmines que hagués cobrat, etcètera.

ABEL

És molta feina, no?

SILVIA

Sobretot és difícil imaginar els moments de vida que haurien estat millors. Imaginar els que haurien pogut estat pitjors és fàcil, perquè compares i ho pots assimilar sense problema. Ara, imaginar moments de la vida que haurien pogut ser millors és bastant durillo.

ABEL

Ho suposo.

ABEL i SÍLVIA s'adonen de la presència d'en RICKY i la LAURA.

RICKY

Hola...

ABEL

Hola... Perdó per lo d'abans.

RICKY

Tranquil. M'ho ha explicat la Laura.

(pausa.)

Cafès?

Reparteixen els cafès.

RICKY

Estàs bé?

SILVIA

Sí, molt. Li ensenyava el projecte.

RICKY

Ok.

(silenci.)

LAURA

I ens estàvem presentant tots.

RICKY
Presentant?

LAURA
Ens explicava els seus problemes. Per agafar confiança.

ABEL
Sí.

SILVIA
Ho estem passant bé.

ABEL
Sí. M'està anant molt bé. Gràcies.

Somriuen.

LAURA
Ell és dissenyador.

ABEL
Ah. M'agrada el disseny.

RICKY
Ah, sí?

ABEL
Què dissenyes?

RICKY
Coses.

SILVIA
Has anat gaire lluny?

RICKY
No.

ABEL
Vens de fora?

RICKY
Sí.

ABEL
Has sentit alguna cosa sobre el mercat?

RICKY
No.

ABEL
Res?

RICKY
Sí.

ABEL
Sí o no?

RICKY
Bé. Els de la cafeteria estaven una mica nerviosos. De fet, estaven a punt de tancar i els he demanat que em fessin els cafès. Però no sé què els passava.

SILVIA
No t'ho han dit?

RICKY
No. Sí. Però em parlaven i jo no els escoltava.

SILVIA
I el Toni, l'has vist?

RICKY
(tallant.)
Què cony està passant aquí?

SILVIA
Has vist al Toni?

RICKY
No l'he vist. Pregunto que coi està passant.

LAURA
Esperem que marxi ell, no?

ABEL
Voleu que me'n vagi?

LAURA
No.

SILVIA
No, home... Encara hem de provar a veure si pot sortir.

RICKY
Doncs jo no penso esperar ni un puto minut més!!

SILVIA
Què et passa?

RICKY
Que què em passa?

ABEL
Si necessiteu parlar. Em puc esperar a casa meva...

LAURA
Espera.

RICKY
On has anat?

SILVIA

Enlloc.

RICKY

On eres??

LAURA

Ricky, seu, si us plau.

RICKY

No... Digueu!! Qui era aquella tia que ha sortit de la taula??

LAURA

Carla Fortuny.

RICKY

On és ara??

SILVIA

No ho sabem.

RICKY

La teniu amagada o què??

SILVIA

No la tenim amagada, Ricky.

RICKY

Ricky, em pots portar això? Ricky, anem al cine? Per aquestes coses sí que sóc vàlid, no? Em preneu sempre per gilipolles. Jo només intento ser simpàtic i cordial i que estiguem sempre bé. Per això no foto problemes. Però si no em dieu què cony ha passat aquí em fotré de molta mala llet i a mi encara no m'heu vist de mala llet. Perquè quan estic de mala llet, estic de molta mala llet.

LAURA

Molt bé. Mira-ho.

RICKY

Què haig de mirar?

LAURA

Posa't-hi. A dins. Sota la taula.

SILVIA

Vols dir que funcionarà amb ell? Mai ho hem provat amb algú que no sigui nosaltres.

LAURA

Doncs serà la primera vegada. Vinga, entra.

RICKY

Jo??

LAURA

A sota les tovalles.

RICKY

Què em passarà??

ABEL

Què esteu fent?

LAURA

No vols respostes?

RICKY

Vull respostes!!

LAURA

Vinga doncs!!!

RICKY

No em cridis!

SILVIA

No notaràs res.

RICKY

Res?

LAURA

Va... entra-hi!

RICKY

Molt bé... Mecagon la hòstia.

En RICKY es fica sota les tovalles de la taula.

L'ABEL s'aixeca de la cadira.

ABEL

Què esteu fent?

SILVIA

Estigues atent i segueix-nos.

ABEL

Què haig de seguir?

ABEL es recolza, sense voler, amb el televisor. Fa caure l'antena.

ABEL

Perdó!

ABEL recull l'antena del terra i la posa sobre la tele.

LAURA
Ricky??
(pausa.)

ABEL
No respon.

LAURA
Doncs ja no hi és.

LAURA
Obre.

LAURA fa uns gestos que SÍLVIA respon amb uns de completament diferents. Només els entenen elles.

SÍLVIA obre les tovalles de les que en surt la CARLA.

SÍLVIA li pregunta el nom a la LAURA. LAURA li respon vocalitzant que es diu CARLA.

LAURA i SÍLVIA reaccionen ràpidament, entrant en el joc que han creat.

SILVIA
Carla, com estàs?

LAURA
Què hi feies aquí a terra?

CARLA
Què?

SILVIA
Fa estona que et buscàvem.

LAURA
Ens pensàvem que havies marxat.

CARLA
Què?

LAURA
Per un cop que quedem...

SILVIA
També ha vingut l'Abel...

CARLA
Qui?

SILVIA
Te'n recordes de l'Abel?

CARLA
Qui és?

LAURA

El vas conèixer fa dos estius, no te'n recordes?

CARLA

No ho sé. On sóc?

SÍLVIA li fa senyals a l'ABEL perquè segueixi el joc.

ABEL

Marta...

LAURA

Carla.

ABEL

Carla, Carla! Què tal, com estàs?

CARLA

Què?

SILVIA

Feia tan de temps que no quedàvem. Un al final ni se'n recorda de les cares.

CARLA

Sí. Feia temps.

LAURA

Ens has d'explicar tantes coses.

CARLA

Què hi fem aquí?

SILVIA

És casa meva, que no t'agrada?

CARLA

Casa teva?

SILVIA

Sí. Encara l'haig de redecorar.

LAURA

És que després de l'accident amb l'altra casa que ja saps.

SILVIA

Sí, a ran de l'accident que no.

CARLA

Que no... ja, l'accident.

(pausa.)

Perdoneu però no sé què m'ha passat...

LAURA

Estàs bé?

CARLA

Estic una mica marejada...

SILVIA

Què t'ha pres?

CARLA

Teniu una mica d'aigua?

LAURA

I tant.

LAURA li omple un got.

SILVIA

Que pel que m'han explicat... últimament...

CARLA

No sé... em sembla que els de la clíni són una mica incompetents.

SILVIA

Encara vas a la clínica d'allà...

CARLA

Sí... mira...

LAURA

Des de quan?

CARLA

Ja fas uns dos anys...

SILVIA

Dos?

CARLA

D'anar-hi que...

LAURA

Jo igual, eh?

CARLA

Ah sí?

SILVIA

Com tots.

LAURA

És allò que quan comences...

CARLA

Exacte... això mateix...

SILVIA

Bueno però tu ets...

CARLA
Què?

SILVIA
Que, tu, si vols...

CARLA
Voleu dir?

LAURA
Dona... tothom ho comenta...

CARLA
Ah, sí?

LAURA
L'altre dia en parlàvem.

CARLA
Amb qui?

LAURA
Però només era un parlar, eh...

CARLA
I què deieu?

SILVIA
Deixa estar... que això és cosa teva...

CARLA
Potser teniu raó.

SILVIA
Sí?
(*pausa.*)

CARLA
Doncs crec que ho...

LAURA
És que si tu no ho veus...

CARLA
És el que penso.

SILVIA
Clar.

CARLA
Doncs, sí. Teniu raó.

SILVIA
Doncs bé, no?

LAURA
I tant.
(*pausa.*)

LAURA
I què l'Alberto?

ABEL
Això... Què tal l'Alberto?

CARLA
L'Alberto?

ABEL entra decididament a la conversa.

ABEL
Sí... Què fa aquell cabrón de l'Alberto?

LAURA
Cabrón?

SILVIA
Abel.
(*silenci.*)

CARLA
No.
(*pausa.*)
Si té tota la raó del món. Ja li pot dir cabrón, ja.

LAURA
Què em dius? Que no esteu bé?

CARLA
És que no em té per res...

SILVIA
Què vols dir, nena?

CARLA
D'una temporada ençà que va molt nerviós. Molt tens. No sé quina en
maquina. No sé si és que es veu amb alguna altra dona, que ho entendria.
O que té problemes a la feina. Però no li puc preguntar res perquè llavors
s'enfada. Que com que jo no treballo no sé com funcionen les coses, que no
les puc entendre.

LAURA
De debò?

ABEL
Clar, dona, clar. L'Alberto sempre ha estat així.

LAURA
Fa temps que el coneixes?

ABEL

Jo, de tota la vida, pràcticament.

SILVIA

Però potser ha canviat últimament, no?

ABEL

No, no, no. L'Alberto és un d'aquells que no canvien. L'altre dia, sense anar més lluny, estava jo amb la Mari en una terrassa. El vam veure passar. La Mari em va dir: Mira, el teu amic Alberto. Jo el vaig cridar. I em va veure. Perquè em va veure. I en comptes de venir cap a la taula va passar de llarg.

SILVIA

Abel.

ABEL

I la Mari em va dir, "anem-lo a buscar". I jo li vaig dir, "deixa estar que no val la pena". Però la Mari, ja la coneixeu, volia anar-lo a aturar tant sí com no...

SILVIA

Què dius, Abel?

ABEL

Jo?

SILVIA

Sí.

ABEL

No. Jo només dic que l'Alberto... Que és un cabrón...

LAURA

Bé, això en tot cas ho hauria de dir ella que per això és la seva dona. No et sembla?

ABEL

Ah, sí, sí.

CARLA

Ja pots comptar si sóc la seva dona.

SILVIA

Tranquil·la.

CARLA

No, si estic bé, eh... Necessitava parlar-ne. Gràcies. Porto uns dies així, com trista... i no sabia perquè...

(pausa.)

CABRÓN!

Tots celebren la sobtada fugida de ràbia de la CARLA.

CARLA
CABRÓN! CABRÓN! CABRÓN!

Riuén. Silenci.

CARLA
Hòstia que bé!

LAURA
Això li hauries de dir a la cara.

CARLA
Ja m'agradaria, ja.

SILVIA
Doncs fes-ho.

CARLA
El truco?

SILVIA
No. Abel, fes d'Alberto.

ABEL
Què?

LAURA
Sí... Fes d'Alberto?

CARLA
Què voleu fer?

ABEL
I com l'haig d'interpretar?

SILVIA
Com si arribés de treballar?

ABEL
I com arriba de treballar?

CARLA
L'Alberto?

ABEL
Sí.

CARLA
Cansat.

SILVIA
Fes aquella cara que fa... de cansat.

LAURA
Sí.

ABEL
Quina cara?

LAURA
Aquella que fa sempre... Amb aquell posat tan dur.

CARLA
Tan dur, no.

ABEL
Mig dur?

CARLA
Això, sí.

SÍLVIA agafa la jaqueta del RICKY i li dóna a l'ABEL.

SÍLVIA
Posa't això.

ABEL
És que no sé si ho faré bé.

SÍLVIA
Improvisa. Pots ser la persona que vulguis ser. I si no ho fas bé, tornem a començar. D'acord?

ABEL
D'acord.

LAURA
I tu digues-li el que pensis.

CARLA
El que penso?

LAURA
Treu-ho tot. Ara és el moment. Avui necessites fer-ho. Avui ho has de fer.

ABEL es posa la jaqueta i se'n va cap al passadís.

SÍLVIA
Molt bé. Esteu a punt?

CARLA
Jo sí.

SÍLVIA
Abel?

ABEL (VEU)
Sí, sí... Jo també.

Silenci.

ABEL
Carla!

Entra l'ABEL/ALBERTO.

CARLA
Alberto.
(*pausa.*)

ABEL
Em sembla que és a punt de ploure.
(*pausa.*)

CARLA
Com estàs?
(*pausa.*)

ABEL
Cansat. Bastant cansat.
(*pausa.*)

L'ABEL agafa un diari.

CARLA
No em preguntes com estic?
(*pausa.*)

ABEL
Sí. Ara ho anava a fer. Un moment. Com estàs?
(*pausa.*)

CARLA
Estic una mica trista.
(*pausa.*)

ABEL
No heu anat a berenar avui?
(*pausa.*)

CARLA
Què?
(*pausa.*)

ABEL
No has anat a berenar amb les amigues?
(*pausa.*)

CARLA
No.
(*pausa.*)

ABEL
Deu ser això.
(*pausa.*)

CARLA
No és això.
(*pausa.*)

ABEL
Ah, no?
(*pausa.*)

CARLA
Vull parlar de nosaltres.
(*pausa.*)

ABEL
Has de sortir. Si et quedes tancada a casa penses massa i llavors et deprimeixes. Ja saps que ets una persona que tendeix a veure les coses negre. Així no es pot viure. Has de sortir.
(*pausa.*)

CARLA
Alberto...
(*pausa.*)

CARLA està afectada pel que li ha dit l'ALBERTO/ABEL.

ABEL
Què hi per sopar? Tinc gana.

CARLA
Alberto...

ABEL
O me l'haig de fer jo?

CARLA
No vull estar més amb tu.

ABEL
Se t'acabarà l'accés al compte i anul·laré les targetes.

CARLA
Tant me fa.

ABEL
Ja veurem quan tardes a canviar d'opinió quan no tinguis ni un duro.

CARLA
No canviaré d'opinió.

ABEL
He preguntat que què hi havia per sopar?

CARLA
Ets un cabró, Alberto. Un cabró de merda. T'ho hauria d'haver dit abans.
No vull estar més amb tu. Ets un cabronàs.

CARLA s'aixeca. ABEL també.

CARLA

Un cabronàs.

CARLA colpeja a ABEL, que mira d'aturar-la suaument. ABEL mira a SÍLVIA i LAURA que li fan un senyal d'aprovació. CARLA es calma als braços d'ABEL.

Se senten les claus de la porta.

SILVIA

Hòsti. La porta.

LAURA

Pareu.

Paren de cop l'escenificació.

Se sent la veu del TONI.

TONI (VEU)

Sóc jo.

SILVIA

Toni?

La SÍLVIA s'aixeca.

LAURA

Vols parlar amb ell?

SILVIA

Sí.

LAURA

Doncs serà millor que els deixem sols.

CARLA

Què passa?

LAURA

Abans s'han discutit amb el Toni.

CARLA

També?

LAURA

Ara voldran parlar.

ABEL

Estàs bé?

CARLA

Sí, sí.

ABEL

Perdona si he estat molt dur.

CARLA

M'ha anat de puta mare.

(pel que ha dit.)

Perdona.

ABEL

A mi també m'agrada dir "de puta mare".

LAURA

Va, anem.

ABEL

Podem anar al meu pis.

CARLA

On és el teu pis?

ABEL

És aquí al costat.

Entra TONI que es troba amb tota la pila de gent.

TONI

Hola?

CARLA

Hola.

LAURA

És la Carla.

TONI

Ah.

ABEL

Ara anàvem un moment a casa meva.

TONI

Ah, sí?

(silenci.)

ABEL

Li vull ensenyar una col·lecció que tinc a la Carla...

TONI

De què?

ABEL

De què?

TONI

La col·lecció...

(pausa.)

CARLA

De plaques de xampany. Jo també en col·lecciono i volia veure si té alguna de les que em falten a mi.

ABEL

Això...

LAURA

(mirant amb complicitat a SÍLVIA.)

Ara tornem.

SILVIA

D'acord.

Van marxant tots tres. TONI els acompanya fins la porta.

TONI

On és el Ricky?

SILVIA

Hòstia.

TONI

No era amb vosaltres?

SILVIA

No.

TONI

Ha marxat?

SILVIA

Ha anat a fer un tomb. Per prendre l'aire.

TONI

Ah.

SILVIA

Què?

TONI

Eh?

(pausa.)

He vist la gent pel carrer. És veritat. Han tancat tots els bancs.

SILVIA

Ah, sí? Per què?

TONI

No sé. Un tio em deia que la nostra riquesa no és real, és un supòsit de riquesa. Si aquest supòsit no es confirma, la riquesa desapareix.

SILVIA

Què vol dir?

TONI

Jo què sé. Tampoc ho entès. Tampoc sé si hi tocava massa. La gent anava com boja. Molt excitada. Només pensant en els seus diners. Semblaven una colla d'imbècils.

(pausa.)

He dit paraules que no volia dir, Sílvia.

SILVIA

Ja ni me'n recordava.

TONI

Tants mesos anant de cul... Ja no sé si és culpa meva o dels demés que tot plegat resulti tant complex, amb tants obstacles.

SILVIA

Toni.

TONI

Tu no en tens la culpa. Sóc jo que no arribo. M'agrada tot el que fas, els quadres, els projectes. No sé perquè he dit tota aquella merda.

SILVIA

Ja hi estic acostumada, Toni...

TONI

Sílvia, a mi m'agrada...

SILVIA

Ja ho sé.

TONI

Tot el que he dit no ho penso. No em sembla un treball inútil. Al contrari, em fa pensar. I em fa pensar en coses que m'emocionen.

SILVIA

Em costarà molt, ara, treure diners amb les meves obres.

TONI

Segur. Se n'ha anat tot el sistema a l'aigua. Aquell desgraciat de l'Alonso ho devia saber o ho devia intuir. La mare que el va parir. Per això ha robat a l'empresa. Per això ens ho ha fotut tot. No t'estranyi que el Jaume de la Laura també hagi fet el mateix. Nosaltres no ens assabentem mai de res de tot això fins que no és massa tard.

SILVIA

Com es diu l'Alonso de nom?

TONI

L'Alonso?

SILVIA

Sí. El teu jefe.

TONI

Era director de zona.

SILVIA

De nom, com es diu?

TONI

Sempre li diem Alonso. Però crec que es diu Alberto.

SILVIA

Alberto Alonso?

TONI

El coneixes, tu?

SILVIA

Saps on viu?

TONI

No.

SILVIA

I la seva dona?

TONI

Què són tantes preguntes?

SILVIA

Saps com es diu? És important.

TONI

Em sembla que va dir Clara, un dia que va trucar.

SILVIA

Carla?

TONI

Sí, Carla. Pot ser. Mira, com aquesta amiga vostra.

SILVIA

Exacte.

Entra LAURA. Sembla que busca la seva bossa i també agafarà una ampolla d'aigua de sobre la taula

LAURA

Sílvia. L'Abel s'ha engrescat. Molt posat en el personatge. Ha començat a inventar. Ella s'ho va creient. Saps qui és el seu marit?

SILVIA

Sí, ja ho sé. Ho acabo de...

LAURA

Tenim al Ricky allà, si és que no s'ha tornat boig.

SILVIA

Truca-hi.

TONI

Què passa?

LAURA

No li has explicat?

SILVIA

No encara.

LAURA

Doncs ràpid.

LAURA agafa el bloc de notes.

LAURA

Jo truco al pis de la Bonanova a veure si trobo al Ricky. Truquem des de casa de l'Abel i miro d'adormir a la Carla aquesta. Venim en cinc minuts.

LAURA se'n va. Li ensenya les pastilles a la SÍLVIA. Li ensenya les pastilles a la SÍLVIA. Les sacseja.

TONI

Què passa, Sílvia?

SILVIA

A veure. És complicat. Estigues atent.

TONI

Sí, sí.

SILVIA

Recordes quan hem discutit?

TONI

Sí... ja t'he dit que...

SILVIA

Quan m'he posat a sota la taula, he anat a parar a una altra casa. La casa de la Carla. Ella ha aparegut aquí. Jo, fins i tot he pogut donar-hi una volta. Era una casa de gent que té molts diners.

TONI

Què?

SILVIA

Espera. Cada cop que algú es fica sota la taula, si s'obre el pas, va a parar a un espai lluny d'aquí. Aquesta vegada el pas connecta amb una casa de la Bonanova. Pot ser que es tanqui en poques hores, pero ho hem d'aprofitar.

TONI

Sílvia...

SILVIA

El millor de tot és que ens sembla que la casa és de l'Alonso. El teu Alonso.

TONI

Ah, sí?

SILVIA

Sí. Aramateix hi ha el Ricky. Mirarem de trucar-lo perquè busqui els diners en metàl·lic.

TONI

No m'has dit que havia anat a donar un tomb?

SILVIA

Doncs no. És a la casa. A Plaça Bonanova.

TONI

Ja hi tornem?

SILVIA

És veritat.

TONI

Hi tornem amb aquestes fantasies?

SILVIA

No són fantasies.

TONI

De qui ha estat idea?

SILVIA

Què?

TONI

Ha estat idea teva o de la borratxa de ta germana?

SILVIA

Des que és amb nosaltres que no ha begut res.

TONI

Fins ara estàvem parlant de puta mare. Feia molt de temps que no parlàvem així.

SILVIA

Com?

TONI

Seriosament!

SILVIA

Estic parlant seriosament.

TONI

I una merda. Et tornes a inventar coses per fugir de la realitat i dels problemes.

SILVIA

Ara no vull fugir.

TONI

Prou, para. Para, Sílvia, si us plau...

SILVIA

No m'ho invento.

TONI

És insuportable.

SILVIA

Espera.

TONI

Què haig d'esperar?

SILVIA

Espera que torni el Ricky i t'ho demostro.

TONI

Què haig d'esperar? Què haig d'esperar?

SILVIA

Però per què torni s'hi ha de posar algú a dins.

TONI

Prou, Sílvia.

SILVIA

Toni. M'has de creure.

TONI

Prou.

Se senten sorolls i crits des de fora.

Entra la LAURA.

LAURA

La maníaca!

TONI

Què?

LAURA

La maníaca ha tornat. Ens ha fet fora de casa seva.

Se senten sorolls des de fora.

MARI

Abel!!

Entra l'ABEL corrent.

ABEL

Deixa'm, siusplau!

MARI

Vine cap aquí!

La SÍLVIA i el TONI s'axequen de cop.

TONI

Pari!

ABEL

Ajudeu-me!!

La MARI mostra un full, una mena de comprovant de transacció feta per internet.

MARI

Et pensaves que no ho descobriria? Dos mil a Ferrovial, tres mil cinc cents a Fomento. I quatre més. No et vaig dir que aniria malament?

ABEL

Vaig fer el que creia correcte.

MARI

Invertir en immobiliaries??

ABEL

Em pensava que repuntaria. Tothom deia que es recuperava el mercat. Per què havien de mentir?

MARI

La mare que et va parir!

MARI es llança contra l'ABEL. Entre tots l'aturen amb un crit.

ABEL

No passarà res! Ho recuperarem-

MARI

Et penses que ho recuperarem? Està perdut.

(pausa.)

Qui era aquella dona?

ABEL

La Carla.

LAURA

És amiga nostra.

MARI
Què passa? Que l'encobriu?

SILVIA
Calmi's.

MARI
El protegiu?
(*pausa.*)
No podreu evitar que tard o d'hora li foti una pallissa.

ABEL
Ajudeu-me.

TONI
Ei, ei, ei... Per què li ha de fotre una pallissa?

MARI
Perquè li ho vaig dir. És un inútil. Es pensa que es pot fer ric sense treballar. Invertint en borsa, em deia. És imbècil. No es pot guanyar diners sense fer res.

ABEL
Hi ha gent que ho fa.

MARI
Que sembla que ho fa, però no és veritat. No guanyen diners, els roben.

ABEL
Doncs jo també vull robar.

MARI
No tens prou collons per fer-ho. No tens ni collons per sortir de casa. T'haig de cuidar com un nen petit. Jo no mereixo aquesta creu.

ABEL
Tinc un problema. No em vols entendre.

MARI
El que tens tu és mandra. Ets un vago.

TONI
Molt bé, marxi!

MARI
No me n'aniré fins que aquest home m'hagi tornat els diners que m'ha pres.

ABEL
Quan torni a casa, ho venc tot.

MARI
No veus que ja no val res, això. Vindràs per zero.

ABEL

Doncs no tinc res més. Què vols que et doni?

MARI

Fes el que deies que volies fer. Roba'ls.

TONI

Fora d'aquí, li he dit!

MARI

Que no. Encara no m'ha tornat els diners. I si no me'ls torna li fotrè una pallissa.

TONI

Ningú fotrà cap pallissa.

MARI

I a sobre havies de dur-te una altra puteta a casa.

ABEL

Deixa les putes en pau! Jo no he anat mai de putes!!

MARI

Que no has anat mai de putes??

ABEL

No!

MARI

Ets un putero, Abel!

ABEL

No sóc un putero!

MARI

Com es deia aquella puta?

ABEL

No era cap puta!

MARI

Ben cara que et sortia.

ABEL

Eren els meus diners!

MARI

Doncs ja no en tens, putero!!

La MARI s'abraona violentament sobre l'ABEL. El TONI i la SÍLVIA l'agafen com poden.

TONI

Apartí's!

SILVIA

Laura.

ABEL

Deixa'm!

La LAURA aixeca les tovalles. La SÍLVIA i el TONI mantenen agafada a la MARI.

SILVIA

A sota la taula, ràpid!

TONI

Què?

MARI

Vols que et deixi, putero??

SILVIA

Ajuda'm!

MARI

No!!

Entaforen a la MARI a sota la taula. La MARI segueix cridant.

TONI

Vale! Prou! Ya!

SILVIA

Toni...

TONI

Què collons estem fotent?

LAURA

No li has explicat?

TONI

Què m'havia d'explicar? La puta paranoia de la taula, la casa i la mare que la va parir??

LAURA

Calma't, Toni...

ABEL

On és la Mari?

TONI

Calla, tu.

ABEL

On és la meva dona, ara?

TONI

Per què la vols?

ABEL
On és?

TONI
A veure, tio. Estava a punt de fotre't una pallissa. La teva dona està com una puta cabra.

ABEL
No està boja.

TONI
Que no ho està? A més... és a sota la puta taula...

SILVIA
Nooo...

TONI
No què?

SILVIA
No hi serà a sota la taula Toni. T'ho juro...

TONI
No juris res.

LAURA
És veritat.

TONI
Què dius?

LAURA
Res.

TONI
No... què dius?

ABEL
Deixeu-la sortir si us plau. Té prontos però jo me l'estimo. La necessito.

TONI
Prou!!

ABEL
No crideu. No puc suportar els crits!!

LAURA
Deia que no et fotis més amb la Sílvia. Ella té raó. Quan érem petites vam viatjar moltes vegades.

TONI
Viatjar?

SILVIA
Un cop vaig anar a una casa que em sembla que estava a Rússia.

TONI

Sí... al centre de Moscou, no?

SILVIA

Vaig portar un ós.

TONI

Un ós?

SILVIA

De felpa.

TONI

Quin ós?

SILVIA

Un misha.

TONI

Mecagon la puta d'oros.

L'ABEL s'ha quedat als sillons plorant entre els coixins.

LAURA

És la realitat, Toni.

TONI

No em parlis de realitat... senyora vodka doble amb ginebra. Si estiguessis interessada en la realitat no et beuries ampolles senceres per fugir-ne.

SILVIA

Toni!!!

LAURA

Jo no vull fugir de la realitat!

TONI

Ah, no? I què fas, doncs? Invertir en empreses destil·leres??

LAURA

Fill de puta!

TONI

Un fill de puta sobri!

SILVIA

Para!

TONI

No paro Sílvia, no paro... He intentat per tots els mitjans de fer-te entendre que no tenim diners. Però hem de pagar els iogurts... la llum per les lamparetes de merda de la teva iaia...

SILVIA

A mi m'agraden...

TONI
El què?

SILVIA
Les lamparetes...

TONI
Si les aguanto és perquè no podem ni anar al puto Ikea a comprar una puta bombeta....

SILVIA
Para.

TONI
Encara no he acabat.

ABEL
Pareu de cridar!

TONI
Ves a casa teva, si no ens vols sentir!
(a *SÍLVIA*.)
N'estic fart que em vinguis amb idees de pensar en positiu... d'imaginar
que passant per sota una taula els nostres problemes es resoldran...
(*pausa*.)

Les coses no aniran millor. Les coses estan destinades a anar molt malament. I si en això no ens podem entendre, si no ens podem posar d'acord per afrontar-ho junts, més val que ho deixem córrer i que ens n'anem tots d'aquesta casa.

L'ABEL s'aixeca i empeny al TONI.

ABEL
Jo no penso marxar d'aquí. Hem estat treballant. Teníem un pla.

LAURA
No li diguis. No et creurà.

TONI
Quin pla?

LAURA
No t'ho creuràs.

TONI
Prova-ho...

ABEL
Teníem un pla.

TONI
Quin?

ABEL
La Carla ens ha dit...

TONI

Un moment. Primer, qui és la Carla?

ABEL

És la dona que ha sortit...

LAURA

És la dona que t'hem presentat...

TONI

Ah, sí.

SILVIA

És la dona de l'Alonso.

TONI

No. Això, no.

SILVIA

Molt bé, Toni... faré el meu últim intent... M'escoltaràs amb calma?

TONI

T'escoltaré.

El TONI mira al terra.

SILVIA

Mira'm als ulls.

El TONI la mira als ulls.

TONI

T'estic mirant als ulls.

SILVIA

No estem parlant de cap fantasia.

TONI

Joder...

SILVIA

La Carla ha sortit d'allà sota. És la dona de l'Alonso. El teu director de zona.

LAURA

Suposem que té els diners a casa. Sabia que els bancs tancaríen. Segur que ho ha tret en metàl·lic.

ABEL

M'han promès que ens ficariem a casa seva i li prendríem aquests diners. M'ha dit que si ell era un lladre, nosaltres el podríem robar sense remordiments.

TONI

Qui t'ho ha dit?

ABEL

Ella.

LAURA

Jo.

TONI

I on és aquesta tal Carla ara?

ABEL

A casa meva.

TONI

I què hi fa?

ABEL

Dorm.

LAURA

Li he donat tres pastilles de les meves.

SILVIA

Toni.

TONI

Pareu de plorar, si us plau.

SILVIA

Ens creus?

TONI

Déu meu.

(pausa.)

Ho donaria tot per creure-m'ho. Però no puc. Et juro que no puc.

SILVIA

Si us plau, aixeca les tovalles.

TONI

No vull.

SILVIA

Ja veus que la seva dona ja no crida.

LAURA

És veritat.

SILVIA

Si us plau, aixeca-les...

El TONI es mira la LAURA; l'ABEL i la SILVIA.

Agafa aire i s'apropa a la taula.

SILVIA
Aixeca-les.

Aixeca les tovalles i en surt el RICKY.

La LAURA i La SÍLVIA s'eixuguen la cara i s'interessen pel RICKY. En TONI ha quedat bocabadat.

LAURA
Ricky?

RICKY
Eh??

SILVIA
Tranquil...

RICKY
Què collons ha passat?

TONI
Estàs bé?

RICKY
M'he adormit?

SILVIA
No era un somni...

RICKY
Què?

LAURA
Què has vist?

RICKY
No ho sé.

ABEL
Fes memòria...

De sobte, el RICKY crida.

RICKY
Uuuuh!!

LAURA
Què?

RICKY
Joder!!!

SILVIA
Què passa, Ricky?

RICKY

Mecagun l'hòstia. Quanta pasta que hi havia. No era un somni?

SILVIA

No.

ABEL

Quina pasta?

RICKY

Hi havia una maleta.

LAURA

Una maleta?

RICKY

En una habitació. Sobre un llit.

ABEL

Què hi havia a la maleta?

RICKY

Estava plena de...

(pausa.)

Joder. Quin puto subidón.

ABEL

L'has agafada?

RICKY

Què?

ABEL

Has agafat la maleta?

RICKY

No...

ABEL

Per què?

RICKY

Em pensava que estava somiant. He agafat tots els bitllets i els he escampat sobre el llit. Llavors he començat a saltar-hi a sobre. Els bitllets volaven per l'aire. I jo m'hi tirava a sobre. Sempre ho havia volgut fer. Em pensava que era un somni.

(pausa.)

Llavors he sentit a algú. I m'he espantat. Eren com els monstres de quan era petit. M'he amagat al costat del llit. No he vist qui era. I ja no recordo més.

(pausa.)

Hòstia puta. Els diners eren de veritat?

SILVIA

Sí.

LAURA

Són els diners que han robat a l'empresa del Toni.

RICKY

De debò?

TONI

No ho sé.

RICKY

Ho sabies tot això, Toni? És casa teva. És una passada.

TONI

Què?

RICKY

Per què no m'ho vas explicar?

TONI

És el primer cop que en sento a parlar...

SILVIA

Toni.

TONI

No passa res...

RICKY

Sembla increïble.

(pausa.)

Hi pot passar tothom?

SILVIA

Què?

RICKY

Si funciona amb tothom...

SILVIA

Més o menys.

RICKY

Ho podríeu llogar. Faríeu la primera pela.

SILVIA

És que hi ha vegades que no funciona.

TONI

Ah, no?

RICKY

Quan?

SILVIA

Es para de cop. Després es tanca.

LAURA

Està obert durant uns minuts. O durant unes hores, depèn.

SILVIA

I després es tanca.

RICKY

M'estàs dient que pot ser que es tanqui?

SILVIA

Sí.

RICKY

Doncs no perdem el temps. Preparem-nos per anar a buscar els diners.

TONI

Què?

RICKY

Tio, reacciona és molta pasta.

ABEL

Sí, són diners.

RICKY

Ja hi vaig jo. Sé on són. Agafaré la maleta i m'hi torno a fotre.

ABEL

Quan la Mari s'adoni del que està passant, s'endurà els diners ella. És llesta.

RICKY

Doncs ràpid. L'hem de treure d'aquella casa de seguida!

Se sent el timbre de la porta.

LAURA

Quan hem marxat, la Carla ja estava dormint, oi?

ABEL

Sí. No ho sé. Hem començat a córrer cap aquí.

SILVIA

Vaig a mirar, d'acord?

LAURA

Fes.

La SILVIA va cap a la porta principal.

RICKY

Toni... Va, prepara't.

ABEL

Demà ja serà impossible treure metàl·lic del bancs.

TONI

D'acord, d'acord. Què hem de fer?

RICKY

Tu prepara't per qui pugui sortir. Jo hauria d'endur-me alguna cosa per protegir-me, no us sembla?

ABEL

Sí, sí...

TONI

Què necessites?

CARLA entra subjectant a SÍLVIA i amb un ganivet amenaçant-li el coll.

CARLA

Molt bé. Calleu tots. Silenci. Tu, seu allà. I tu, allà.

(pausa.)

Eh, eh... No us mogueu alhora. Un per un.

LAURA

No li facis mal, si us plau...

CARLA

Calla.

LAURA

Carla...

CARLA

No em diguis pel meu nom que no ens coneixem. Qui sou?

(pausa.)

Qui sou?

ABEL

Qui comença?

CARLA

Comença tu.

ABEL

Jo?

CARLA

Sí, tu. Digues. Qui ets? Qui sou? Va, parleu. Va!

(silenci.)

N'estic fart de persones que es fan passar per altres. Em pensava que teníem una amistat que valia la pena. M'ho he estat passant bé amb vosaltres. Però només em volíeu utilitzar, oi? Sóc idiota, però no tant. No em mereixo que em passi això, però em passa cada dia, amb tots els qui tinc al voltant. No sé res d'ells. Ho ignoro tot. Jo no vull ser tan idiota. No sóc tan idiota. Penso que m'estimen i no en puc estar mai segura.

CARLA és a punt de plorar.

LAURA

Deixa-la, si us plau.

CARLA

No.

LAURA

Què vols de nosaltres?

CARLA

Que em torneu a casa. Vull estar sola. No vull veure a ningú més.

LAURA

Deixa el ganivet.

CARLA

I em tornareu a casa?

LAURA

Sí. Et tornarem a casa teva. Però deixa-la, primer.

CARLA deixa anar a la SÍLVIA.

CARLA

Perdona. No et volia fer mal.

SILVIA

No ha estat res.

SÍLVIA se'n va cap on es troba el TONI. TONI li agafa la mà.

CARLA

Què haig de fer?

LAURA

Has de posar-te a sota les tovalles de la taula.

CARLA

A sota?

LAURA

Sí, mira.

LAURA li aixeca les tovalles.

ABEL

Ara sortirà la meva dona, oi?

RICKY

Més val que ens preparem, Toni. Ja sabem com les gasta.

TONI

Sí, sí, sí...

TONI va a recuperar l'estic d'hoquei.

CARLA

Ja no us veuré mai més?

LAURA

No ho sé.

CARLA

Ah...

LAURA

Potser ens trobem algun dia pel carrer.

CARLA

Pot ser.

RICKY

Estem tots a punt?

TONI es posa en posició d'atac davant la taula.

CARLA

Us puc preguntar una cosa?

LAURA

Digues.

CARLA

Us he caigut bé?

ABEL

Què?

(pausa.)

CARLA

Us he semblat una persona simpàtica?

(pausa.)

ABEL

Puc respondre?

LAURA

Sí, clar.

ABEL

Sí.

CARLA

Us he agradat?

ABEL

Sí, sí...

LAURA

Carla...

CARLA

M'ho podeu dir, prefereixo que sigueu sincers.

(pausa.)

LAURA

Si ens haguessim trobat en un altre moment i en un altre lloc potser ens hauríem fer amigues.

CARLA

Sí?

LAURA

Segurament.

CARLA

M'ho he passat molt bé.

CARLA mira cap a sota la taula.

ABEL

Ijo?

LAURA

Tu, què?

ABEL

(mirant al TONI.)

Us semblo interessant?

TONI

No em miris a mi que gairebé ni ens coneixem.

ABEL

O us semblo patètic?

SILVIA

No, home, no... No ets patètic. Només mires de sobreviure com pots.

CARLA

Estàvem tan bé, abans.

TONI

Què ha passat abans?

RICKY

Toni, potser se'ns acaba el temps. I aquella de la seva dona ja ho deu haver arreplegat tot.

SILVIA

Espera un moment, Ricky. Que això que diuen és molt maco.

RICKY

Només aviso.

ABEL

Laura. Qui et cau més bé... ella o jo?

LAURA

Home. No ho sé.

ABEL

No ho saps? Ho pots dir, a mi no em fa res.

(pausa.)

LAURA

Fa molt poc que ens coneixem.

RICKY

Escolteu.

LAURA

Què?

RICKY

Hem d'anar per feina o es tancarà. Vosaltres ho heu dit. Ha de passar.

LAURA

Sí.

CARLA

Ah, sí, sí. Ja hi vaig.

RICKY

Jo vindré amb tu.

CARLA

Per què?

LAURA

El teu marit va robar els diners de l'empresa del Toni.

SILVIA

Els necessitem.

CARLA

Ja ho us ho deia. És un fill de puta. Sabia que havia fet trampa. Sempre ha estat un mentider. Per mi, ja li podeu prendre tot. No crec que em deixi res ni a mi.

LAURA

Quan arribeu no recordareu res.

RICKY

M'he apuntat coses al braç. Amb boli blau.

LAURA

Esteu a punt?

CARLA

Ha estat un plaer.

LAURA

Fins aviat.

CARLA i RICKY es posen a sota les tovalles. Tots es preparen. Al cap de no res, surt la CARLA.

CARLA

Em puc quedar aquí amb vosaltres?

SILVIA

Vine cap aquí.

CARLA surt de sota la taula.

RICKY

Va, vinga!

LAURA deixa anar les tovalles. TONI, LAURA, CARLA, ABEL i SÍLVIA miren la taula, espectants.

ABEL

No vull que surti.

TONI

Però si ara demanaves per ella.

ABEL

Em torna a fer por.

SILVIA

Li has de dir tot el que pensis.

ABEL

No puc, no puc, no puc. Així no puc.

SILVIA

Doncs entrena-ho.

ABEL

Com?

LAURA

Com abans?

LAURA

Tu Carla, fes de la seva dona.

SILVIA

És molt mal parlada. L'acusa d'anar de putes.

ABEL

Però no es veritat, eh...

CARLA

Ah...

LAURA

S'encén de seguida, es posa molt agressiva.

SILVIA

Toni, posa't aquí.. I tu, Carla, seu aquí.

CARLA

Perfecte.

SILVIA

Estàs a punt?

CARLA

Crec que sí.

LAURA

Toni.

TONI

Jo vigilo si surt.

SILVIA

Molt bé.

LAURA

Ja podeu començar.

ABEL

És que no sé què he de dir.

LAURA

El que pensis.

ABEL

I com ho faig?

CARLA

De la mateixa manera com ho has fet amb mi. A mi m'ha ajudat molt. Abans has pogut ser fort i despietat amb mi. Fes-ho per tu.

SILVIA

T'has de fer valdre.

ABEL

És que la veig a ella. No m'ho crec. A ella no li diria és massa maca.

CARLA

Gràcies.

ABEL

És veritat.

TONI

Doncs tapeu-li els ulls, no? Hem d'espavilar.

SILVIA

Sí.

LAURA

Molt bona idea, Toni.

TONI

Merci.

Li tapen els ulls a l'ABEL amb un tros de roba qualsevol. Just en el moment que surt la MARI de sota les tovallles. En TONI, atent, la frena amb l'estic d'hoquei. MARI no sap què passa. Tots els altres se la miren. LAURA li fa senyals a CARLA perquè s'aparti de la cadira on seia. TONI fa que MARI es mogui fins arribar a la cadira.

LAURA

Molt bé, Abel. Pots començar quan vulguis.

ABEL

Mari?

MARI

Abel... Què fas amb els ulls tapats?

ABEL

Oh... Que bé que fas la veu, no?

SILVIA

Abel, centra't.

MARI està desconcertada, els mira de forma amenaçadora.

ABEL

Doncs mira. M'he tapat els ulls per no veure't.

MARI

Va, treu-t'ho i anem cap a casa.

ABEL

Ja no tinc ganes de tornar a casa. Només tinc ganes de sortir al carrer i cridar i començar a córrer i fer el que em vingui de gust.

MARI

Ets tu qui no s'atreveix a sortir.

ABEL

I tens raó, Mari. A vegades les fites no les pot aconseguir un sol. Per això busquem algú que vulgui viure aquests obstacles amb nosaltres. Per això busquem companys, amics, persones que ens estimin. Perquè ells ens ajuden a sortir al carrer quan ho necessitem. Sempre m'has exigít que m'havia de fer fort per sortir-me'n sol. Sol no puc, Mari. I estar amb tu és continuar en aquesta solitud. Et vaig estimar. Suposo que tu m'has estimat algun cop. Sé que m'has estimat.

Però tu necessites algú massa independent i jo no hi arribo. I com que no hi arribo, per això m'odies. Jo tampoc et suporto. T'estimo, però no puc estar més amb tu. Ara baixaré al carrer i me n'aniré, Mari. Me n'aniré per sempre.

MARI afectada, no sap què dir. Se li escapen unes llàgrimes.

LAURA

Ja pots treure't...

ABEL es descobreix els ulls. Quan veu a MARI queda sorprès. MARI no diu res i se'n va.

ABEL

Mari...

CARLA s'apropa a ABEL i l'abraça.

CARLA

Vols que baixem al carrer?

ABEL

Sí.

TONI

On és el Ricky en aquests moments? Per l'amor de déu.

LAURA

Truca'l ara. Al seu mòbil.

TONI agafa el telèfon i marca el número. CARLA acompanya a ABEL cap al passadís.

CARLA

No tinguis por que t'acompanyem, oi?

LAURA

Sí.

(a SÍLVIA.)

Ara venim.

SÍLVIA

D'acord.

TONI

No contesta.

LAURA

Seguiu intentant. Encara deu estar mig marejat.

TONI segueix trucant. ABEL, CARLA i LAURA Han marxat del pis.

SÍLVIA

No respon?

TONI

No.

(De sobte sent alguna cosa.)

Ricky? Sóc el Toni. On ets? (..) Ja has sortit?

SILVIA

Té els diners?

TONI

Has pogut agafar els diners? (..) Què vols dir? (..) No fotis. T'ha vist? (..) On ets ara, Ricky? És que no et sento gens bé. Se senten molts crits. On ets? Ricky? Ricky? (..) Sí, ra sí que et sento. Digues. (..) D'acord. D'acord. No pot córrer massa que no està en forma. Vés amb compte que potser és perillós!!

TONI penja el telèfon.

SILVIA

Què?

TONI

Diu que s'ha trobat cara a cara amb l'Alonso. Que ja havia fet la maleta amb els diners. Que l'Alonso s'ha acollonit i ha sortit pintant de casa seva. L'ha intentat perseguir però al carrer hi havia molta gent i sembla que l'ha perdut. Quina putada.

SILVIA

Ho sento.

TONI

No, Sílvia.

SILVIA

No sabia que ens podia servir...

TONI

No ha estat culpa teva. Si t'hagués cregut no haguessim trigat tant a anar-hi. Sóc un puto imbècil, Sílvia. T'estimo, Sílvia. I he perdut de vista les coses importants. Si tu em dius que tot anirà bé, m'ho haig de creure. Si em dius que passant per sota de la taula es pot anar a qualsevol lloc del món, m'ho haig de creure. Si em dius que els extraterrestres existeixen i que són els nostres veïns, m'ho haig de creure. Perquè només que em vingui un petit pensament de dubte... un petit pensament que em digui que el que m'expliques no és cert o no és real, et donarà a tu mil motius per deixar-me d'estimar. I et juro que hi ha una cosa que no vull que passi... Només n'hi ha una que realment m'importa i que no vull que passi... No vull per res del món que em deixis d'estimar, Sílvia. Et vull.

TONI i SÍLVIA es fan un petó. Arriba LAURA tota emocionada.

LAURA

Sílvia, Toni...

SILVIA

Què et passa, Laura?

LAURA
No veniu?

SILVIA
Baixarem d'aquí una estona.

LAURA
Heu de baixar ara. Tothom és al carrer. Hi ha moltíssima gent pel carrer. Riudes de persones. Alguns estan rebentant les oficines dels bancs. Altres cremen les publicitats de les multinacionals. D'altres ocupen pisos buits. Heu de venir. Tothom ha perdut els seus diners i els seus llocs de treball. L'Abel diu que tothom s'ha adonat que el que crèiem que necessitàvem per ser feliços ha desaparegut. Sabeu què significa?

SILVIA
No massa.

LAURA
Jo tampoc ho acabo d'entendre. No tinc ni idea de què passarà a partir d'ara. Però sí que sé una cosa... encara que us sembli estrany... la gent del carrer fa cara de felicitat.
(pausa.)
On teniu les ampolles de whisky i cognac?

SILVIA
Laura.

LAURA
Em podré quedar aquí uns dies?

TONI
Sí, clar.

LAURA
Doncs, si no us sap greu, les buidaré a l'aiguera. Veniu?

TONI
Sí, es clar.

TONI i SÍLVIA s'aixequen. SÍLVIA agafa un parell de carpetes. LAURA se'n va per la porta. SÍLVIA estripa les carpetes i el que hi ha en el seu interior.

TONI
Per què ho estripes? Hi havies treballat molt.

SILVIA
Tantes possibles vides que havia imaginat i cap no era com aquesta. Havia imaginat vides que em semblaven millors i em feia mal imaginar-les. Probablement era mentida que fossin millors. Només els idiotes pensen en el que podria haver anat millor.

TONI
Bé, és igual. Potser ara que tothom serà pobre... nosaltres començarem a ser normals.

SÍLVIA i TONI s'agafen de les mans i se'n van del pis, que queda buit. Al cap d'uns segons, apareix RICKY per sota les tovalles amb una pila de diners a les mans. Encara mig marejat mira de posar-se dret. Es palpa les butxaques i troba encara més bitllets. Els llança pels aires provocant una preciosa pluja de bitllets.

FOSC FINAL.